

[Simonsen.]

Lad mig så bare til sidst sige til hr. Finn Christensen, der taler om de tabte skridt i den sociale balance, at det turde nok kræve en dybere argumentation. Når hr. Finn Christensen går så stærkt ind i denne debat, vil jeg gerne pege på, at vi jo i dag — og det kan vi kun notere med tilfredshed — har konstateret, at socialministeren tager forslaget om børneinstitutionerne af bordet, fordi den argumentation, som regeringen førte, medens man var oppositionsparti, har vist sig at være urealistisk, og det forslag, som VKR-regeringen gennemførte, i virkeligheden var realistisk. Det synes jeg nok man kan tage med ind i debatten om, hvorvidt der har været tale om tabte skridt i den sociale balance. På det område, vi diskuterer her, nemlig sygedagpengene, foretog den tidligere regering en forhøjelse, som jeg allerede har nævnt, fra 50 kr. pr. dag, som vi overtog fra den tidligere socialdemokratiske regering, til 67 kr. 50 øre pr. dag. Jeg mener, at socialdemokratiets påstande savner grundlag. Det, det drejer sig om i denne situation, er ikke, at vi ikke er med til at tage et socialt ansvar i samfundet — det mener jeg, at vi har gjort tydeligt og klart ved alle lejligheder — men vi ønsker at gøre det under ansvar over for den økonomiske situation, vi ønsker at gøre det under ansvar for opretholdelsen af den fulde beskæftigelse. Såfremt vi ikke gør det, tæller det efter min opfattelse ikke særlig meget. Det tror jeg også regeringen, hvis den fortsætter med denne kurs, vil komme til at sande.

Robert Christensen: Hvis det nu ikke var sådan, at alt, hvad vi siger fra denne talerstol, bagefter foreligger på tryk, så havde jeg ikke behøvet at tage ordet, men socialministeren lavede en lille bitte fiks drejning af det, jeg sagde, sådan at det på tryk godt kan komme til at se anderledes ud, end det var ment. Socialministeren takkede mig for tilslutningen til satserne og procenterne, og det udtalte jeg ikke. Jeg udtalte, at det, socialministeren foreslår her, ikke ligger længere fra det, vi har været med til at foreslå, end at vi måske kunne forhandle os til rette, hvis socialministeren vil gå ud og forhandle med arbejdsmarkedsparterne og holde statskassen neutral, sådan at statskassens merudgift bliver nul.

Endelig kan jeg ikke lade være med at sige til økonomi- og budgetministeren, at det forslag, jeg her giver socialministeren, jo ikke vil forrykke den sociale balance; det kunne måske oven i købet være med til at forbedre den sociale balance, og jeg er egentlig skuffet over, at det ikke var økonomi- og budgetministeren, der takkede mig, i stedet for socialministeren.

Valbak: Må jeg først sige, at jeg er ganske enig med økonomi- og budgetministeren i, at vi ved denne lejlighed skal spare os for en økonomisk debat om besparelser. Det er just derfor, jeg fremkom med et forslag om, at man kvittede de ting i lovforslagene, som netop inviterer til en sådan debat, sådan at vi kunne stå scratch, når vi til sin tid skal ind i de alvorlige drøftelser på dette område.

Jeg har et par spørgsmål i anledning af bemærkningerne om, at man med disse forslag har det sigte, som det blev udtrykt, at genoprette den sociale balance. Der var vist flere af regeringstalsmændene, der nævnedes dette; jeg kan ikke rigtig huske, om jeg skal stille spørgsmålet til socialministeren, til økonomi- og budgetministeren eller til hr. Finn Christensen, men den, der vil svare, vil jeg da være taknemlig for et svar. Altså, man skal med disse forslag genoprette den sociale balance; mit første spørgsmål er da det: hvornår er vi her i landet gået ned på det nuværende 80 pct.s niveau, henholdsvis 66 $\frac{2}{3}$, fra et højere niveau? Hvornår er det sket?

Det næste spørgsmål er: vil det kunne oplyses, hvordan de totale merudgifter ved de ordninger, der her er foreslået, fordeler sig henholdsvis på den regulering, vi har givet tilslutning til, og på genoprettelse af den sociale balance?

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg forstod på de bemærkninger, hr. Henry Christensen gjorde, at han gerne ville tage lidt forskud på tredje behandling af finanslovforslaget, og det var det, jeg mente vi ikke skulle gøre i dag.

Jeg ville, hvis jeg var repræsentant for de tidligere regeringspartier, udtale mig med betydelig større forsigtighed om finanspolitikken i den tidligere regerings tid, end man har gjort. Jeg tror, at når tallene kommer til